

עמ"ת 37853/06/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 37853-06-19 פלוני (עציר) נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העורר	פלוני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת ש' בן יצחק) מיום 17.6.19, לפיה הורה על שחרור העורר בתנאים מסוימים. למקרא הערר עולה כי עיקר נימוקיו מכון כלפי "מעצר הבית", דהיינו שהות העורר בהוסטל "עמותה למען דרי רחוב בישראל". יצוין כי במסגרת הערר טען בא כוח העורר כנגד תנאי השחרור שהם "כה דרסטיים ופוגעניים" ובכך כיוון דבריו לא רק ל"מעצר הבית", כאמור, אלא גם לפסילת רישיונו של העורר עד תום ההליכים.

אקדים ואומר כי אכן, לבית המשפט הסמכות להורות על פסילת אדם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, במסגרת קביעת תנאי שחרור, אלא שחייב להיות מתאם בין מעשי האדם לתנאי השחרור על פי תכליתם. אכן, העורר גילה התנהגות אלימה ובעייתית כפי הוריו, אך אין בכך, לכאורה, כדי להוביל דווקא לפסילת הרישיון. בעניין זה אני מקבל את הערר ומורה על ביטול תנאי זה. בשולי הדברים אוסיף כי קיימת דרך מנהלית לביטול רישיון נהיגה ונראה כי במקרה זה יהיה זה בגדר עדיפות לפעולה מנהלית להליך פסילת רישיון הנהיגה.

בדיון לפני ביום 25.6.19 התמקד בא כוח העורר בתנאי של איסור יציאה מתחום ההוסטל הנ"ל ("מעצר הבית"). באותו דיון טען בא כוח העורר כי מדובר היה באירוע נקודתי הנובע מנטילת תרופות פסיכיאטריות בניגוד למתווה נטילתם, מעשה שהחמיר מצבו הנפשי של העורר. למעשה מבקש העורר לחזור לבית הוריו או לשחררו מההוסטל.

כאן המקום לציין המיחוס לעורר בכתב האישום שהוא למעשה הבסיס העובדתי להליך שלפני. על פי כתב האישום הכולל בחובו שני אישומים, מיוחסים לעורר מעשי אלימות כלפי אמו. באישום הראשון אירעו מעשי האלימות ביום 15.4.19, עת תקף את אמו, בכך שלאחר שזרק עופות ממקפיא הבית ואת נעלי אמו לחדר המדרגות של הבית וכן לפח הזבל, תפס את ידי אמו ועיקם את גבה. לאחר שהדפה אמו אותו, עת התקרב אליה, הכה העורר את אמו בפניה.

האירוע השני אשר מפורט באישום השני אירע, כך על פי כתב האישום, ביום 17.4.19 לאחר שהעורר שוחרר בתנאים מגבילים בעקבות האירוע הראשון כמתואר לעיל. בין תנאי השחרור נאסר על העורר להתקרב לאמו. העורר הגיע לבית אמו, ולאחר שזו לא ענתה לדפיקותיו על הדלת, עזב המקום. אחר כך שלח הודעות מאיימות להוריו תוך שהוא נוקט במילים קשות ביותר. אחר כך הגיע לדירת הוריו ולאחר שנכנס לדירה תקף את אמו במכת אגרוף בגבה, דחף אותה ואיים לעברה שישוב את פרצופה. לאחר שהגיעה משטרה למקום, תפס העורר בידה של אמו ומנע ממנה לפתוח הדלת לשוטרים תוך שגרם לה לסימן אדום במרפק יד ימין.

בעקבות מעשיו אלה נעצר העורר והוגשו נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. בעקבות כך נעצר העורר וביום 15.5.19 הורה בית משפט קמא על מעצרו עד תום ההליכים. העורר הגיש ערר על החלטת בית משפט קמא ועניינו נדון לפני כב' השופט ב' שגיא, אשר לא מצא כי טעה בית משפט קמא בהחלטתו, אך על מנת לא לסתום הגולל על שלילת חירותו של העורר הורה לקבל תסקיר משירות המבחן, שיוגש לבית משפט קמא לשם דיון נוסף בעניינו. אכן, סמוך לדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 17.6.19 הוגש תסקיר משירות המבחן אשר בחן לעומק את כל הנתונים, העובדות והנסיבות הקשורות לעניין, ובסופו לא הומלץ על שחרור העורר ממעצר. אלא שבית משפט קמא, במאמץ רב לפגוע פחות בחירותו של העורר מצא לאשר חלופת מעצר בהוסטל לדרי רחוב בבת ים, ולפיכך למרות התסקיר השלילי הורה על שחרור העורר בהחלטה מיום 17.6.19. העורר לא הסכים גם עם החלטה זו והגיש הערר שלפני.

בדיון שהתקיים לפני ביקשתי לשמוע את דברי אמו של עורר, היא המתלוננת, ולהתרשם ממנה ובעיקר האם אכן, קיים סיכון מצד העורר כלפי אמו. לאחר ששמעתי דבריה, לפיהם, סבורה היא שיש להחזיר העורר לביתו במחיצת הוריו וכי אך ורק משום שהעורר נטל התרופות שלא כפי מתווה נטילתם, התנהג כפי תלונתיה. שמעתי דבריה, האמנתי לכנות הדברים. בעיקר התרשמתי לכאב האדיר שבלב אם אוהבת ודואגת לבנה, אשר משום מצבו הנפשי פגע בה. למרות הכול, לב האם אומר לה רחמים, מחילה ובעיקר דאגה עמוקה לבנה למרות הפגיעות שפגע בה. אך בכך לא פסקה תחושת הסכנה שיש בעורר כלפי הוריו.

רחמים על הוריו של העורר כמו גם מצוקתו בהימצאותו במקום "מעצר הבית" לחוד והסיכון האובייקטיבי העולה מהעורר כלפי הוריו לחוד, ומשכך, האמצעים החוקיים שיש לנקוט לשם איזון המסוכנות.

יתירה מזו, קראתי בעיון רב ולעומק החלטת בית משפט קמא עליה עוררין. ההחלטה מנומקת ביותר, הגיונית וצמודה למציאות העובדתית של המקרה. יתירה מזו, ההחלטה מאזנת באופן הולם ביותר, מצבו של העורר, ומסוכנותו מתוך כך, כלפי הוריו אל מול תנאי השחרור ההולמים.

אני סבור כי בנקודת הזמן והנסיבות של החלטת בית משפט קמא לא נפלה טעות בהחלטה. אכן, לאחר ששמעתי דברי אמו של העורר והתרשמתי ממנה כי לטעמה אין עולה סכנה מבנה - העורר כלפיה, התלבטתי לא במעט בהחלטה זו. התרשמתי כי אמו של העורר, במצוקתה הקשה הבאה מתחושת אם כלפי בנה, מוכנה ליטול סיכון ולו בלבד להוציא בנה מההוסטל בו הוא מצוי.

יצוין ויודגש כי תסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה לשחרור העורר, ואשר יש בו כדי לבסס המשך מעצרו של העורר משום מסוכנותו כלפי הוריו, ניתן זה לא מכבר, ביום 17.6.19.

אשר על כן, עם כל הצער, ההבנה והאמפטיה כלפי אמו של העורר, אני סבור כי, מעבר לכך שלא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא, המנומקת ומבוססת כדבעי, הרי שמשום מסוכנותו של העורר כלפי הוריו ובמיוחד כלפי אמו לא יהיה זה נכון בעת הנוכחית להורות על ביטול "מעצר הבית" בו נתון העורר.

סוף דבר, בכפוף לביטול התנאי של פסילת רישיון נהיגה, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, בהעדר הצדדים.